

Kompetence op. Han har den tekniske Kundskab, han har Betingelserne for at kunne udarbejde et Forslag til en Havn, naar man har bestemt, hvor den skal ligge, men ved Valget af Beliggenhed har han ikke mere Kompetence end Rigsdagen. I alle Tilfælde er det Regering og Rigsdag, der med Ansvar for Nutid og Fremtid skulle træffe Valget. Det er derfor ikke heldigt, naar Vandbygningsdirektørens særlige Anskuelse faa større Indflydelse paa Valget, end der tilkommer ham. Vandbygningsdirektøren har for øvrigt selv offentligt udtalt, at det var ham ligegyldigt, om Havnen kom til at ligge i Øst eller Vest, naar blot han fik Penge nok til at udføre Projektet, og det er naturligvis et fuldt korrekt Standpunkt. Men saa burde han ogsaa have udarbejdet sit Forslag saaledes, at Rigsdagen stod fuldstændig frit og kunde træffe sit Valg mellem de forskellige Planer. Den højtærede Minister har ganske vist nævnt de forskellige Planer, men de fremtræde under Navne som Lauritzens, Birchs, Stochholms o. l. Det er udmærkede Navne, men de have blot ikke den Vægt overfor Rigsdagen som Ingeniører.

Naar man spørger, hvad der skal være vejledende for Rigsdagen i dens Valg i denne Sag, vil jeg sige, at i første Række bør det ikke være Bekostningen, det kommer an paa. Den højtærede Minister har, synes jeg, lagt for megen Vægt paa Bekostningen. Det, her skal gøres, er nemlig et Arbejde af saa eminent Betydning for hele Landets Eksport og Import, for Jordbruget og for Landets Industri, at Spørgsmaalet efter min Mening ikke bør være, om man sparer i Øjeblikket et Par Millioner Kroner. Jeg mener ubetinget, at Spørgsmaalet om, hvad der i dette Tilfælde tjener Esbjerg bedst, maa komme i anden Række. Hovedopgaven er at faa lagt denne betydningsfulde Havn ud i Nærheden af de store Vandveje gennem Vesterhavet.

I hvor høj Grad man ved Esbjerg trænger til en stor Trafikhavn og til en brugelig og god Fiskerihavn fremgaar af de Bemærkninger, der ledsage Ministerens Lovforslag, men jeg skal tillade mig at pege lidt paa de historiske Kendsgerninger. I sin Tid blev Havnen anlagt for at bringe Landet og særlig Jylland nærmere de store Havveje, saa at man slap for Landets daværende Afhængighed af Hamborg, men det Maal er langt fra naaet endnu. For en stor Del er det naaet for Eksportens Vedkommende, men for Im-

porten er det langt fra naaet i den Grad, som det burde være, thi vi faa endnu den Dag i Dag en stor Del af vor Import over Hamborg, og det uagtet Esbjerg ligger fuldt saa nær de store Havveje som Hamborg. Mangelen ved Esbjergs Havn er, at den ikke er dyb nok, og at den til Dels er vanskelig at besejle. Fragten for Importartikler til Skandinavien er gennemgaaende pr. Ton 2 Shillings højere end til de billigere Havne ved Nordsøen og navnlig højere end til Hamborg, og det uagtet Vejen fra Kanalen til Esbjerg faktisk er kortere end Vejen til Hamborg. Hvis der altsaa var en dyb og tidssvarende Havn ved Esbjerg, let at besejle, let at bevæge sig i, med billige Havneafgifter, kort sagt, alt hvad der fordres af en moderne Havn, var der Udsigt til, at vi med Held kunde konkurrere med Hamborg med Hensyn til al Importen. Og vi vilde ikke alene betydelig kunne udvide Importen for hele vort Land, men ogsaa til Tyskland vilde der kunne gaa en Del over Esbjerg, idet selvfølgelig Tolden er lige dyr, enten man gaar ind fra Grønsen Nord paa eller Syd paa. Dertil kommer, at Elben op til Hamborg i strenge Isvintre kan være farlig at befare. Var der en brugelig Havn for store Skibe ved Esbjerg, vilde man utvivlsomt om Vinteren ofte kunne se Handelen dirigere Skibe med Varer til Tyskland over Esbjerg.

Ser man paa de forskellige Planer paa Kortene, kommer man let til den Erkendelse, at Havnen mod Vest i langt højere Grad og lettere vil kunne tilfredsstille de Krav, som stilles til en Havn, der skal være let at befare. Ved en Undersøgelse af de forskellige Andragender kommer man let til det Resultat, at de Folk, der have mest Kompetence til at bedømme Besejlingsforholdene ved Esbjerg, stemme for at gaa imod Vest. Det er kun den ærede Vandbygningsdirektør, der holder fast paa det østlige Projekt. Der er ganske vist, som af Ministeren nævnt, kommet Andragende ind, undertegnet af en Del Beboere og Byraadsmedlemmer om at fastholde Havnen mod Øst, men de største og vigtigste Firmaer for Eksport og Import holde ubetinget paa Havnen mod Vest, og det samme gøre alle Sømænd og Fiskere, alle de, der ere knyttede til Havets Gerning. Men selv om en Del af Esbjergs Indbyggere ønske at gaa sammen med Vandbygningsdirektøren mod Øst, fastholder jeg, at Esbjerg Bys Interesser i dette Spørgsmaal først kunne komme i anden